

В самотніх стінах

Ганна Чубач

В самотніх стінах
Кляла розлуку.
У крайню шибку
Хтось тихо стукав.

Можливо, вітер.
Можливо, вишня.
Та я на стук той
Тоді не вийшла.

Тепер, як серцю
Минулась мука,
У крайню шибку
Ніхто не стука.

Дві довгі тіні
Колишуть тишу —
Можливо, вітру,
Можливо, вишні...